

Twee overeenkomsten betreffende de inschrijving van merken, Stockholm, 14 juli 1974

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 28 augustus 1974.

De wens, dat deze overeenkomsten aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zullen worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 29 september 1974.

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer u hierbij de Franse tekst en de vertaling in het Nederlands over te leggen van de op 14 juli 1967 te Stockholm tot stand gekomen

1. Herziene Schikking van Madrid van 14 april 1891 betreffende de internationale inschrijving van merken (*Trb.* 1969, 143 en 1970, 186);

2. Herziene Overeenkomst van Nice van 15 juni 1957 betreffende de internationale classificatie van de waren en diensten ten behoeve van de inschrijving van merken (*Trb.* 1969, 141 en 1970, 184).

Een toelichtende nota bij deze overeenkomsten gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

A. A. M. VAN AGT.

TOELICHTENDE NOTA

Op 14 juli 1967 zijn te Stockholm tot stand gekomen de Herziene Schikking van Madrid van 14 april 1891 betreffende de internationale inschrijving van merken (*Trb.* 1969, 143 en *Trb.* 1970, 186) en de Herziene Overeenkomst van Nice van 15 juni 1957 betreffende de internationale classificatie van de waren en diensten ten behoeve van de inschrijving van merken (*Trb.* 1969, 141 en *Trb.* 1970, 184). Deze herziene overeenkomsten maken deel uit van een samenstel van overeenkomsten, op dezelfde datum tot stand gekomen, onder meer strekkende tot wijziging van de administratieve structuur van de reeds lang bestaande Unies op het gebied van de intellectuele eigendom.

De belangrijkste van deze Stockholmse overeenkomsten, te weten die tot herziening van het Verdrag van Parijs van 20 maart 1883 tot bescherming van de industriële eigendom (*Trb.* 1969, 144 en *Trb.* 1970, 187), tot herziening van de Berner Conventie van 9 september 1886 voor de bescherming van werken van letterkunde en kunst (zie *Trb.* 1972, 157) en tot oprichting van de Wereldorganisatie voor de Intellectuele Eigendom (*Trb.* 1969, 145 en *Trb.* 1970, 188) zijn behandeld in het ontwerp-Rijkswet betreffende goedkeuring van enige verdragen houdende instelling van een nieuwe administratieve structuur van de internationale Unies op het gebied van de intellectuele eigendom en herziening van materiële bepalingen van het Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom (Bijl. *Hand.* II - 12 644 (R 928)).

Het kwam de ondergetekenden wenselijk voor de goedkeuring van de onderhavige overeenkomsten afzonderlijk aan-

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

hangig te maken en niet tezamen met de andere overeenkomsten in genoemd wetsontwerp te regelen; in de eerste plaats om het wetsontwerp niet te veelomvattend en ingewikkeld te maken en voorts omdat de goedkeuring van de onderhavige **Herziene Schikking van Madrid en Herziene Overeenkomst van Nice** alleen voor Nederland wordt gevraagd.

De ondergetekenden mogen voor een uitgebreide uiteenzetting van doel en inhoud van de te Stockholm tot stand gekomen wijzigingen in de administratieve structuur van de Unies naar de memorie van toelichting bij het eerdergenoemde ontwerp-Rijkswet verwijzen. Hieronder zij volstaan met een beknopte samenvatting.

Voór de herzieningsovereenkomsten van Stockholm waren aangelegenheden betreffende de uitvoering van de Unieverdragen op het gebied van de intellectuele eigendom (de Berner Conventie voor de bescherming van letterkunde en kunst, het Verdrag van Parijs tot bescherming van de industriële eigendom en de bijzondere overeenkomsten van lid-staten van de **Unie van Parijs**, waaronder de onderhavige Schikking van Madrid en Overeenkomst van Nice) slechts summier geregeld. De bureaus van de Unies (sinds 1893 samengevoegd en laatstelijk bekend onder de naam Bureaux internationaux réunis pour la protection de la propriété intellectuelle, BIRPI) waren geplaatst onder het hoog gezag van de regering van de Zwitserse Bondsstaat, die de inrichting ervan regelt en op de werking toeziet.

Ingevolge de Stockholmse overeenkomsten zal de gang van zaken bij de betrokken Unies bepaald worden door een voor elke Unie gecreëerd orgaan, de Algemene Vergadering, waarvan alle lid-staten deel uitmaken. Met name is daarbij van belang de vaststelling van het programma en de begroting van de Unie en het geven van richtlijnen aan de directeur-generaal. Deze regelingen zijn neergelegd in herzieningen van de op elk der Unies betrekking hebbende overeenkomsten.

Voorts is er bij een apart verdrag een alle Unies overkoepelende organisatie gecreëerd, de Wereldorganisatie voor de intellectuele eigendom (Organisation Mondiale de la propriété intellectuelle, OMPI; World Intellectual Property Organization, WIPO), die algemene problemen op het gebied van de intellectuele eigendom zal behartigen en de administratieve samenwerking tussen de Unies zal bevorderen. Het belangrijkste orgaan van de OMPI is de Algemene Vergadering van lid-staten van de OMPI, die tevens lid zijn van de Unies. Er is voorts de Conferentie, met beperktere bevoegdheden, waarin ook lid-staten van de OMPI zitting hebben, die geen lid van een van de Unies zijn. Het secretariaat van de OMPI wordt gevormd door het Internationaal Bureau, dat tevens de administratieve taken verricht die aan de verschillende Unies ten deel vallen en zo derhalve de taken van de BIRPI voortzet. Het Internationaal Bureau staat onder leiding van een directeur-generaal, die de hoogste functionaris is van de OMPI en de verschillende Unies en deze vertegenwoordigt.

Aldus is de verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de Unieverdragen verlegd van de Zwitserse regering naar de lid-staten zelf, hetgeen een meer in deze tijd passende bestuursvorm is. De summiere administratieve bepalingen zijn vervangen door een uitvoeriger en beter doordachte regeling.

De te Stockholm tot stand gekomen herzieningen van de Schikking van Madrid en de Overeenkomst van Nice betreffen uitsluitend de bepalingen omtrent de administratieve structuur van de betrokken Unies en de slotbepalingen en hebben – anders dan dit in de te Stockholm tot stand gekomen herzienin-

gen van de Berner Conventie en het Verdrag van Parijs het geval is – geen betrekking op bepalingen van materiële aard. De tekst van de bepalingen omtrent de administratieve structuur, te weten de artikelen 10–14 van de Herziene Schikking van Madrid en de artikelen 5–8 van de Herziene Overeenkomst van Nice zijn nagenoeg gelijklopend aan die van de artikelen 13 en 15–17 van het Herziene Verdrag van Parijs. De afwijkingen laten zich verklaren door de eigen aard van de Unie, zoals bijvoorbeeld het geval is bij de bronnen van inkomsten van de Unie van Madrid (artikel 12, derde lid). Voorts is er bij de bijzondere Unies geen uitvoerende commissie, zoals het Herziene Verdrag van Parijs die in artikel 14 kent; het geringere aantal leden van de Algemene Vergadering slotbepalingen (artikelen 14–18, Madrid; artikelen 9–16, Nice) gaf voor de instelling van zo'n orgaan geen aanleiding. Ook de volgen de opzet en formulering van de overeenkomstige bepalingen van het Herziene Verdrag van Parijs. De ondergetekenden mogen dan ook voor de toelichting op bovengenoemde bepalingen verwijzen naar de artikelsgewijze toelichting bij genoemd ontwerp.

De voorgaande teksten van deze overeenkomsten gelden niet in Suriname en de Nederlandse Antillen. Ook de gelding van de gewijzigde overeenkomsten wordt door de regeringen van beide landen niet wenselijk geacht. Om deze reden wordt goedkeuring slechts voor Nederland gevraagd.

Het ligt in het voornemen de bekrachtiging van de Herziene Schikking van Madrid gelijktijdig te doen plaatsvinden met die van België en Luxemburg daar het grondgebied van de drie Beneluxlanden voor de toepassing van de Herziene Schikking als één territoire geldt en het Benelux Merkenbureau als gemeenschappelijke administratie is aangewezen (zie de kennisgeving, afgedrukt in *Trb.* 1970, 157, ingevolge artikel 9^{quater} van de Herziene Schikking). Het zou in deze situatie tot complicaties kunnen leiden bij de toepassing van artikel 8, voor zover het gaat over de repartitie van het surplus van de opbrengst der taksen, indien de Beneluxlanden niet aan dezelfde tekst van de Herziene Schikking zouden zijn gebonden.

In de *Tractatenbladen* 1970, 184 en 186 zijn de gegevens vermeld van landen die door bekrachtiging of toetreding bij de betreffende overeenkomst partij zijn geworden of een bijzondere verklaring hebben afgelegd. Na de uitgave van deze *Tractatenbladen* zijn nog de volgende gegevens bekend geworden:

Herziene Schikking van Madrid: bekrachtiging door Oostenrijk en Liechtenstein; toetreding van Algerije en Vietnam; verklaring als bedoeld in artikel 18, tweede lid, afgelegd door België en Monaco;

Herziene Overeenkomst van Nice: bekrachtiging door Zuidslavië; toetreding van Algerije, Verenigde Staten van Amerika, Australië, Liechtenstein, Uruguay; verklaring als bedoeld in artikel 16, tweede lid, door Australië.

De Minister van Economische Zaken,

R. F. M. LUBBERS.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

M. VAN DER STOEL.

De Minister van Justitie a.i.,

W. F. DE GAAY FORTMAN.